

VILÁGPÓSTA

Újfolyam, IX. évf. 4. sz.

etesek lapja

2013. tél

„Az Ige
testté
lett”

Jn 1,14

Az igazságosság, a béke
és a teremtés megőrzése
JPIC iroda Körömben – 5. OLDAL

Hová bújt a karácsony?
Ünnepi gondolatok
a tajvani misszióból – 10. OLDAL

A rend új arca
Európában
A stejli misszionáriusok – 16. OLDAL

MISSZIÓS IMAKÖZÖSSÉGEK – VERBITA BARÁTI KÖR – HÍREK A VILÁGMISSZIÓBÓL

Elhunyt a Vajdaság misszionáriusa

Suhajda Lajos atya a vajdasági Gombos községben született 1933. január 31-én. 1944-től volt Kőszegen missziósnövendék, 1950-ben tett először fogadalmat. A háború után jugoszláviai születése miatt különösen is szemet szúrt az államvédelmi hatóságnak, folyamatosan zaklatták, és egy időre vizsgálati fogságba is vetették.

A szerzetesrendek feloszlátása után tanulmányait Pannonhalmán folytathatta, és ott is érettségizett 1952-ben. Vízvezeték-szerelőként dolgozott, míg 1954-ben fel nem vették a Kalocsai Egyházmegyébe papnövendéknek. 1959-ben szentelték pappá. Ezután két Bács-Kiskun megyei horvát faluban, Dusnokon és Bátyán működött káplánként.

Először 1970-ben jutott haza. A szabadkai Paulinum kisszeminarium prefektusa, majd pedig az újvidéki Szent Rókus-templom plébánosa lett. Hírnevet azonban a *Hitélet* folyóiratban megjelenő cikkei, valamint lelkigyakorlatai, népmisziói és a helyi rádióban mondott beszédei szereztek neki. 1976-ban Újvidék egyik negyedében, Velebitskán megalapította a Szentlélek vikáriátust, amely idővel az osztrák verbita rendtartomány része lett. Ezután a horvát missziós hivatások éledése reményében felkérték, hogy előbb Zágrábban, majd Zadarban alapítson missziósházat.

A magyarországi rendszerváltoztatás és a délszláv háború következtében

a jugoszláviai házakat felosztották az osztrák és a magyar rendtartomány között. Az újvidéki ház, ahol Lajos atya is élt, ez utóbbihoz került. Újvidéken a személyes lelkipásztorkodás lehetősége folyamatosan szűkült, ugyanakkor Lajos atya írásai egyre nagyobb területre jutottak el, és rendszeresen tartott lelkigyakorlatot a társaság kőszegi házában is. Bár hősiesen viselte teste erőtlenségét, betegségei egyre jobban behatárolták működését. Miután unokaöccsét, *Német László* atyát nagybecskereki püspökké szentelték, odaköltözött hozzá. A nagybecskereki kórházban október 15-én hajnalban szőlította magához az Úr.

Élete során sokan mosolyogtak Lajos atya emberfeletti hajthatatlanságán, de bebizonyította: Krisztus misszionáriusának ilyen konoksággal kell küzdenie Isten országáért, hogy az elvetett magból kihajtott fácska erősödni tudjon az élet és a történelem minden vihara ellenére. Lajos atya, könyörödj érettségünk, hogy mi is erősek tudjunk lenni!

Tóth Zoltán svd

Búcsú Hurgoi Sándor atya édesanyjától

Néhány hónapja már tudtuk, hogy *Hurgoi Sándor* atya édesanyja, *Hurgoi Irén* komoly betegséggel küzd, ám nem gondoltuk, hogy a Jóisten ilyen hamar magához szólítja. Irénke néni október 13-án, vasárnap hajnalban ötvenhét éves korában adta vissza lelkét a Teremtőnek.

Két nappal később került sor a temetésre Zernyesten, amelyen a magyar tartomány képviselőjében *Burbela Gergely* tartományfőnökkel, *Juhos Ferenc* kőszegi házfőnökkel és *Szabó Alex* missziós referenssel együtt lehettem jelen, hogy osztozzunk a gyászoló család fájdalmában. A szent-

misét és a temetési szertartást *Jakubinyi György* gyulafehérvári érsek végezte. Irénke néni sok pap és rokon, ismerős kísérte el utolsó útjára.

Ritkán találkoztunk Irénke nénival, ám amikor meglátogatta a közösségünket, mindig megragadott, milyen nyitott szívvel és jókedvvel közeledett az emberekhez, ugyanakkor egyszer sem hallottam őt panaszkodni.

Adj Uram, örök nyugodalmat neki, és az örök világosság fényeskedjék neki!

Pisztora Ferenc svd

VILÁGPÓSTA

A verbita missziós szerzetesek negyedéves hírlevele
e-mail: verbita@verbita.hu • honlap: www.verbita.hu
Ingyenes, katolikus kiadvány,
fenntartása az olvasók önkéntes adományaiból történik.
Isten fizesse meg a legkisebb adományt is!

Felelős kiadó: Burbela Gergely svd tartományfőnök
Szerkesztő: Szalontai Anikó

Tördelés: Peidl Péter • Korrektor: Rochlitz Bernadett
Rendi konzulens: Magung Fransis svd

A szerkesztőség címe: 1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.,
tel.: 06-1/424-5668 vagy 06-30/418-9196

Nyomtatás: D-Plus Kft., 1037 Budapest, Csillaghegyi út 19-21.
Felelős vezető: Németh László ügyvezető

ISSN 1814-6163

Címlapfotó:

Gary Chu Kar Kui: Szűzanya a kis Jézussal

Kapcsolatfelvétel a verbita misszionáriusokkal:

MISSZIÓS TITKÁRSÁG:

1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5. • tel.: 06-30/418-9196
9730 Kőszeg, Park u. 1. • tel.: 06-94/562-205

Adományok, miseszövevény befizetések:

11600006-00000000-12713314

Kérésre csekket küldünk.

Az Úrnak szüksége van rád

Jobb úgy élni, és a nehézségeket is könnyebben legyőzzük az életünkben, ha tudjuk, hogy szükség van ránk. Azonban nem mindig tapasztaljuk ezt, ezért előfordulhat, hogy néha elszáll az életkedvünk... A szeretet továbbadásában lényeges, hogy az ember megtapasztalja: szükség van rá.

Egy férfi nagyon szerette a feleségét. Dolgos, becsületos, kevés szavú ember volt. A felesége szépen nevelte négy gyermeküket, akik lassan kirepültek a családi fészekből, és ők ketten maradtak. Az asszony egyre szótlanabb, egyre kedvetlenebb lett, s végül ágynak dőlt. A férfi megijedt, orvosokat hívatott, de azok hiába vizsgálták a feleséget, semmilyen betegséget nem találtak. Aztán a férfi elhívott egy idős, nagyon tapasztalt orvost. Ő is megvizsgálta a feleséget, és nagyon elcsodálkozott, majd kihívta a férfit a betegszobából, és azt mondta: „Az az érzésem, hogy a feleségének elment a kedve az élettől”. A férj megdöb-bent. Megköszönte az orvos fáradozását, aztán bement a betegszobába.

A maga nagy kezébe vette a felesége kicsi, törékeny kezét, s azt mondta neki: „Neked nem szabad meghalnod!” A feleség megkérdezte: „Miért nem?” A férfi nagyot nyelt, és azt mondta: „Mert én még itt vagyok. Még szükségem van rád.” Az asszony három hét alatt meggyógyult.

Kezdetben volt az Ige (Jn 1,1), aki testté lett. És a megtestesült isteni Ige, Jézus Krisztus azt üzeni életével, értünk hozott áldozatával: Istennek minden ember fontos. Miért? A válasz egyszerű: mert szeret, és a szeretet lényege, hogy szükség van a másikra.

Az irgalmas Istennek szüksége van rád. Hiszed ezt? Jézus Krisztus, aki eljött a világba, azt akarja közvetíteni nekünk, hogy Isten mindig jó, és higgyünk a szeretet végső győzelmében.

A magyarországi verbita közösség idén elkezdte a felkészülést a 2016-os centenáriumi évre, amikor a rend letelepedésének századik évfordulóját ünnepeljük. Szeretnénk, hogy az előkészületek alatt is megtapasztaljuk: szükségünk van egymásra,

ahogyan Istennek szüksége van ránk igéje hirdetésében Magyarországon.

Karácsonyra és az új évre azt kívánom a *Világposta* minden kedves Olvasójának, hogy legyenek a jószágos Isten eszközei a mai világban ott, ahol az emberek nem hisznek, és nem tapasztalják, hogy szükség van rájuk.

Burbela Gergely svd
tartományfőnök

Szentté avatási jubileum

Szent Arnold családja (verbiták, missziós nővérek) idén ünnepeli *Janssen Arnold* és *Freinademetz József* szentté avatásának tizedik évfordulóját. II. János Pál pápa 2003. október 25-én emelte oltárra az Isteni Ige Társasága alapítóját és első hithirdetőjét.

Az októberi hagyományos missziós barátok találkozásán külön figyelmet fordítottunk két szentünkre. A budatétényi rendházban egy kis kiállítással mutattuk be életútjukat. A szentmise homíliájában pedig *Juhos Ferenc* atya hangsúlyozta: a két szent az alázatosság példája. Janssen Szent Arnold fáradhatatlanul és alázattal tevékenykedett, hogy megvalósuljon Istentől indított vágya, hogy létrejöjjön egy missziós rend. Freinademetz Szent József pedig türelemmel és alázattal illeszkedett be a kínai kultúrába.

Éljen a Szentháromság egy Isten minden ember szívében! – ez volt Szent Arnold állandó imája, és ez lett később társadunk mottója. „Itt válik nyilvánvalóvá a cél és a hajtóerő: minden embert, magunkat is beleértve, segíteni emberi méltóságunk teljességének elérésében, tudniillik, hogy

részesüljünk a legszentebb Szentháromság életében, szeretetben egyesülve az Atyával, a Fiúval és a Szentlélekkel, és öbennük minden emberrel” – írta *Peter McHugh* atya a *Társaságunk lelkiisége* című könyvben. Imádkozunk, hogy két szentünk közbenjárása által mi is alázattal és faradhatatlanul tanúságot tegyünk a Szentháromság egy Isten szeretetéről.

(FXM)

Megtisztelő meglepetés

A generális atya látogatása Körömben

A nyár folyamán, augusztus 10–11-én kellemes és váratlan meglepetésben részesülhettek a körömi egyházközség hívei. Ellátogatott hozzánk az Isteni Ige Társasága újonnan megválasztott általános előljárója, a német származású *Heinz Kulüke* atya, aki hosszú éveken át a Fülöp-szigeteken teljesített szolgálatot. Személyében kedves, egyszerű, alázatos, egyszersmind nagy tudású embert ismerhettünk meg.

A generális atyával szombat délután elmentünk két roma családhoz is, akik szívélyesen megvendégeltek minket, és hamisítatlan cigány muzsikával is megörvendeztettek. Vasárnap délelőtt a szentmisében *Chavvakula Lourdu* atya tolmácsolásával a könyörgéseket kötetlenül, a hívek szavaival fejeztük ki, békéért, esőért és a misszió gyümölcseiért esdekelve.

Szentmise után, a templomból kijövet a generális atya néhány emberrel fesztelenül elbeszélgetett, majd az egyházközség

egyik tagja, *Béres Jutka* és családja körében kiadós ebédet költöttünk el. Délután a tartományfőnök atyával együtt utaztunk Budapestre, ahol a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia épületében találkoztunk *Ternyák Csaba* egri érsekkel. Ezután már csak a búcsú következett, és a generális atya hétfőn Rómába utazott vissza.

András Zoltán svd

MISSZIÓS MISESZÖVETSÉG

Drága kincs önmagunk és mások számára

„Az Eucharisztia Jézus üdvözítő jelenléte a hívők közösségében, és mint lelki táplálék az Egyház legdrágább kincse, amit csak magáénak mondhat történelmi zárandókútján.”

(II. János Pál pápa: Ecclesia de Eucharistia 9)

A szentmise az a kincs, amelyben Jézus Krisztus érted és érttem, vagyis értünk ajánlja fel önmagát az Atyaistennek. Az igazi áldozatos szeretet iskolája, amelyben általa és vele együtt imádkozhatunk önmagunk és mások szükségleteiért. Élő és elhunyt szeretteinket azzal ajándékozhatjuk meg, hogy minden nap misét mondatunk értük. A miseszövetségi tagság által napi hét szentmisében ajánlhatjuk Istennek a hozzánk közel állókat. A miséket verbita missziós atyák mondják a világ különböző tájain. Bankszámlaszám:

11600006-00000000-12713314

A miseszövetségbe lépés egyszeri 7000 Ft-os hozzájárulással történik, mellyel a szegény országok missziós munkáját segítjük. Banki átutalás esetén a közlemény rovatba kérjük feltüntetni a befizető postai elérhetőségét és a befizetett személy vagy személyek neveit.

Kérésre csekket és tájékoztatót küldünk.

**Postacím: Missziós Titkárság • Magung Fransis svd
9731 Kőszeg, Park u. 1. • verbita@verbita.hu
• 06-30/418-9196**

Szent Arnold Lelkigyakorlatos Ház

(1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3–5.)

Örömmel tájékoztatjuk a *Világposta* olvasóit és barátainkat, hogy elindítottuk a budatétényi Szent Arnold Lelkigyakorlatos Ház saját honlapját: www.szentarnold.hu címmel.

Az oldalon tájékoztatást adunk a lelkigyakorlatos ház különböző korosztályoknak szóló, csoportos és egyéni programjairól, az Isteni Ige Társasága és a Szentlélek Szolgáloi Missziós Nővérek által szervezett lelkigyakorlatokról és evangélicációs eseményekről, valamint a ház által nyújtott szálláslehetőségekről.

**Szeretettel várunk mindenkit
a Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házba!**

Az igazságosság, a béke és a teremtés megőrzése

JPIC iroda Körömben

**A szeretet az a nyelv,
amelyet mindenki megért.**
(Freinademetz Szent József)

„Elég neked az én kegyelmem” (2Kor 12,9). Ezt a szentírási idézetet választottam papi jelmondatul. Másfél évvel ezelőtt Indiában, a szülőfalumban szenteltek pappá. Mielőtt visszatértem a magyar misszióba, a szüleim megkérdezték, hol fogok szolgálni. Örömmel mondtam nekik, hogy egy Pécs nevű szép városban fogom kezdeni a papi életemet. Úgy is lett, és nagyon szenvedélyesen szolgáltam az Úrnak, hiszen az elmúlt tizennégy év alatt arra vágytam és készültem, hogy Krisztus papságában részesüljek. Egy évig szolgáltam káplánként a Jézus Szíve (Piusz) templomban, és nagyon szép élményekben volt részem. De Isten útjai kifürkészhetetlenek, hiszen ezután a tartományfőnök kinevezett a JPIC iroda koordinátornak, amelynek egyik fő feladata a cigánypasztoráció szervezése a rendtartományunkban. Kicsit korainak éreztem, hogy e munkával járó nagy felelősséget rám bízta, de Isten szeretetében bízva örömmel fogadtam el az új szolgálatot, és jelenleg az Egri Főegyházmegyében lévő körömi plébánián szolgáltam JPIC koordinátorként.

A JPIC (Justice, Peace and Integrity of Creation) jelentése magyarul: az igazságosság, a béke és a teremtés megőrzése.

E pasztoráció törekvései az igazságos és a békés világ megóvására, valamint az ember jogainak és a természetnek a védelmére irányulnak. Mindehhez hozzátartozik a társadalom peremén élő szegények, a szociális igazságtalanság és az emberi erőszak miatt szenvedők pártfogása is Jézus Krisztus szellemében.

A JPIC iroda a magyar verbita rendtartományban – a sok missziós tevékenység közül – a társadalom peremén élő szegényekkel, cigánypasztorációval és karitatív feladatokkal foglalkozik. A következő években pedig a menekültekkel, a bevándorlókkal, valamint a teremtésvédelemmel is szeretnénk foglalkozni.

A körömi plébánián hárman szolgáltunk verbiták: *Lando Modestus* atya mint plébános, *András Zoltán* testvér és jómagam. Az első program, amit

elkezdtem a szolgálatomban, a családlátogatás. Fontosnak tartom, hogy az első lépést én tegyem meg, hogy szerethessem azokat, akik rám vannak bízva ebben a pasztorációban. Az ismeret szeretetre vezet. Sok pozitív élményben van részem, és a cigány testvérekkel beszélgetve rájöttem, az Istenbe vett hit és a ráhagyatkozás természetes számukra, bár vallásosságuk kívülről néha babonásnak tűnik. Amikor egy családnál vagyok, elsősorban a betegek számára kérik a papi áldást és a kézrátétellel kísért imádságot. Meg vagyok győződve arról, hogy lehet őket evangelizálni, hitre nevelni. Ehhez mély barátság, bizalom és kölcsönös szeretet szükséges.

A körömi iskolában kétszáz cigány gyerek tanul. Bizonyos programok szervezésében együttműködünk az iskola tanáraival, hogy segítsünk a hitoktatásban, valamint a kulturális programok (zene, tánc, sport stb.) fejlesztésében. A tanodák, amelyek Girincsen és Kesznyétenben indultak, szintén nagy lehetőséget adnak, hogy a missziós programokba bevezessük a szegény gyerekeket is.

A küldetésem, hogy Isten szeretetében részesítem az embereket. Ezt a munkát vállalom. Tudom, hogy nagy küzdelem az Úr szőlőjében munkálkodni, de aki munkát ad, erőt is ad. A hivatásomban a legszebb, hogy szeretetet adok, és szeretetet kapok az itt élő emberek áldozatos, fáradtságos munkája által. A JPIC koordinátoraként összefogásra kérem a hivatásomat támogató embereket, a *Világposta* olvasóit és minden missziós barátot, hogy közösen, együttműködve, hatékonyan tudjunk dolgozni, és maradandó gyümölcsöt hozni az emberek életében és szívében!

A JPIC irodával a missziós és karitatív szolgálattal kapcsolatban fel lehet venni a kapcsolatot e-mailben és a telefonon keresztül is.

Chavvakula Lourduraju svd

JPIC iroda címe:
Chavvakula Lourduraju svd
JPIC koordinátor

H-3577 Köröm, Kossuth L. u. 23.
E-mail: jpichungary2@yahoo.com
Mobil: +36-30/338-3699

Mi a Biblia?

Szentírás szeminárium (2. rész)

A Bibliát Írásoknak vagy Szentírásnak is nevezzük. Ez a latin *scriptura* szóból származik, ami *írást*, illetve *írottat* jelent. Hogy a kifejezés jelentését megértsük, tegyük fel a kérdést: Mi lett leírva?

A megélt hitbeli tapasztalatok és a szent hagyományok lettek leírt dokumentummá. Amit a szent író megfogalmazott, alapvetően Isten szava, amire a Szentlélek ihlette őt, hogy leírja. De még közvetlenebbül a közösség hitelményeit, a közösség szent hagyományait jegyezte le, melyek szájhagyomány útján terjedtek generációról generációra.

A szent írók – férfiak vagy nők – a keresztény közösség tagjai voltak. Azt írták le, amiben a közösség hitt, és ezt a közösség javára tették. „Hitből hitre” (Róm 1,17) írtak. Örökölték, és írásba foglalták a közösség hitét, hogy építsék, erősítsék és gazdagítsák azt. Leírták, hogy megőrizzék, és hogy minden ember számára minden időben hozzáférhetővé válják.

A Szentírás minden írott részletét előzőleg hosszú ideig a szájhagyomány őrizte. Tudnunk kell, hogy kezdetben nem volt írott szó. A próféták szavait, a zsolttárosok énekeit és Jézus Krisztus evangéliumát mint Isten szavát, mind-mind szóban adták tovább.

Először tehát voltak az *események*, azután a *szájhagyomány*, végül az *írott dokumentumok*. Az Ószövetség történelmi könyvei esetében az események Isten megmentő cselekedetei, melyeket Izrael népe megtapasztalt, például a választott nép kivonulása a rabszolgaságból a szabadság-

ra, vagy a sinai események. A szájhagyomány e tapasztalások története, és a kialakult szent hagyományok, amelyek az Istennel való találkozón alapultak.

Az Újszövetség evangéliumainak esetében az események Jézus Krisztus szavai és tettei, halála és feltámadása, melyeknek az apostolok és a többi tanítvány voltak tanúi. A szájhagyomány az apostolok hitelményeit jelentik, és a kialakult szent hagyományokat, melyek a Jézussal való találkozón alapulnak. Az apostolok és a korai keresztény közösségek vezetői előszóban hirdették mindezt. Az Ó- és az Újszövetség szent írói végül leírták közösségeik tapasztalásait és szent hagyományait, hogy megerősítsék és gazdagítsák közösségeik hitét. Az írott dokumentumok által fennmaradtak a hitelményeik és a tradícióik, s így mindenki számára minden időben hozzáférhetőek.

Forrás: I. János Pál Bibliaközpont, Vigan, Fülöp-szigetek

MISSZIÓS ADOMÁNYOK AZ IGAZÁN RÁSZORULÓKNAK

A keresztény élet híd, amely az üdvösség földjére, az igazi boldogsághoz vezet. Ennek az építésére kaptunk meghívást. Hisszük és reméljük, hogy lelki és anyagi támogatásunkkal segíteni tudunk másokon. A missziós munka, amelyet a misszionáriusok végeznek a világon, az imádsággal, az igehirdetéssel és a szociális munkával együtt lesz teljes-

sé. A verbiták által segíthetünk azoknak a tőlünk távol élő szegényeknek, akik saját erejükből nem tudják kórházaikat, iskoláikat, ültetvényeiket és a megélhetésükhöz szükséges dolgokat előteremteni és fenntartani. Segíthetünk nekik, hogy ne csak a megélhetési gondok kössék le a figyelmüket. A legkisebb adományt is **HÁLÁSAN KÖSZÖNI** a verbita

Missziós Titkárság.

Bankszámlaszám: 11600006-00000000-12713314

1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.

• tel.: 06-30/418-9196, 06-94/562-205

• e-mail: verbita@verbita.hu

Kérésére tájékoztatást és csekket küldünk.

HASZNÁLT MOBILOK A MISSZIÓ JAVÁRA

Fiók, szekrény, doboz – azok a helyek, ahonnan a legtöbbször kerülnek elő használt mobiltelefonok. Időnként a kukába is kidobjuk őket, megfeledkezve arról, hogy veszélyes hulladéknak számítanak. Vannak olyan vállalatok, amelyek megjavítják vagy újrahasznosítják a mobilokat. Ezek a javított telefonok kerülnek a fejlődő országokba, ahol az emberek még hosszú ideig használhatják azokat. A hozzánk beérkező mobilokat egy ilyen céghez továbbítjuk. A telefonokért cserébe kapott összeg a verbita

atyák és testvérek missziós munkáját segíti Magyarországon és a világ más országaiban. A telefonokat a következő címre lehet küldeni:

MISSZIÓS TITKÁRSÁG • 9730 Kőszeg, Park u. 1.

• 1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.

Bővebb információ: • Telefon: 06-30/418-9196

• verbita@verbita.hu • www.verbita.hu

Nagyon fontos, hogy a mobiltelefonokhoz akkumulátor is tartozzon!

Mindannyiunk küldetése

A világmisszió tizenkettedik országos ünnepéről

A Világmisszió Országos Ünnepe, amelyet a Pápai Missziós Művek (PMM) és az Isteni Ige Társasága szervezett, október 12-én tartották meg a budai ciszterci Szent Imre-templomban, illetve a Szent Imre Gimnázium dísztermében. Az egész napos bensőséges és szép ünnep közös énekléssel és dicsőítéssel kezdődött. Az ország számos településéről már reggeltől kezdve érkeztek a templomba a misszió iránt érdeklődők, a missziós imacsoportok tagjai és az elkötelezett önkéntesek. *Burbela Gergely* tartományfőnök és *Madassery Benvin Se-*

„Mindannyiunknak az a küldetése, hogy a világ minden táján közösséget vállaljunk az emberekkel, megvalvva és tanúságot téve Krisztusba vetett hitünkről.”

Ferenc pápa missziós üzenete

ad a szívünkbe – ez a misszió alapja. Az Úr előtti leborulásból fölkelve hirdessük az evangéliumot!

A missziós önkénteseknek köszönhetően délben egyszerű, de szívvel készített harapnivaló – és sok finom házi sütemény is – várt minket. Délután a gimnázium dísztermében értékes és érdekes programok kezdődtek. Az indiai kulturális műsor keretében tehetséges indiai táncosnők mellett több magyar fiatal is vállalkozott a rendkívül nehéz, de gyönyörű és kifejező indiai táncok betanulására. Mellettük fellépett egy szitáron játszó művész is.

bastian, a PMM igazgatója köszöntötte a több száz megjelentet.

A nap előadását *Kiss-Rigó László* szeged-csanádi megyéspüspök tartotta *Misszió: a hit kérdése* címmel. Kiemelte, a hit és a misszió csak együtt működik, hiszen a keresztény misszió tanúságtétel. Ugyanakkor feladat is, kivétel nélkül mindannyiunké. Nem lehet azonnali eredményt várni. *Charles Foucauld* atyát említette, aki életében egyetlen embert sem térített meg, de halála után lelkiisége csodálatos gyümölcsöket termett.

Az ünnepi szentmise főcelebránsa *Udvardy György* pécsi megyéspüspök volt. Mély missziós élményt jelentett a különböző földrészekről származó, hazánkban élő verbita misszionárius papok, testvérek, diakónusok és szerzetesi iskolában tanulók oltár körüli jelenléte, egysége. A főpásztor homíliájának középpontjában az öröm állt, amely abból forrászik, hogy Jézus Krisztus él és reménységet, örömet

A nagybárkányi Szent Péter Apostol Műve fiataljai mutatták be a *Bakhita*, a rabszolga, aki szent lett című misztériumjátékot. Hittanárunk nagy beleérzéssel, gonddal írta meg és tanította be a darabot. A misztériumjáték a szentté válás útját mutatta be. *Bakhita* egy kis szudáni faluban született 1869-ben, és már gyermekkorában eladták rabszolgának. Sok szenvedés és megaláztatás után, szinte csodával határos módon talált otthonra és Istenre a kanossziánus nővéreknél. A következő ötven évben *Bakhita* nővér Isten szeretetének igaz tanúja és mindenkinek mindene lett.

Ezután a nemrégiben hozzánk érkezett két fiatal kongói misszionárius lendülettel teli, afrikai dobbal kísért remek énekes műsorral lepelt meg minket. A szép és emlékezetes napot az ifjúsági világmissziósok gitárral kísért énekes előadása és hálaadás zárta.

Dombai Mária

A verbita rend magyarországi kezdetei

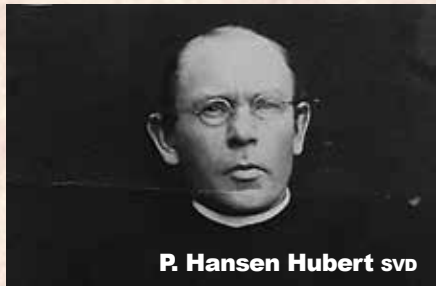
Máriakéménd (1916–1925)

Tartományunk 2016-ban ünnepli a verbiták magyarországi letelepedésének századik évfordulóját. A következő három évben erről az eseményről szeretnénk méltó módon megemlékezni.

A magyarországi letelepedés első szorgalmazója nem ismert. Az viszont biztos, hogy hazánk nem szorulhatott perifériára a mödlingi missziósházban lakó rendtestvérek számára, hiszen az osztrák várostól ma sem távoli magyar határ Trianon előtt kifejezetten közel volt, és az államszövetség miatt nagyon is átjárható. A missziósház kisugárzását jól mutatja, hogy a későbbi Várvidékről már a letelepedést megelőzőleg is léptek be fiatalok a rendbe.

A rend magyarországi letelepedéséről szóló első fellelhető iratok 1913-ba vezetnek vissza. *Fischer-Colbrie Ágoston* kassai püspök Bosznia 1908-as annexiója miatt a muzulmán lakosság keresztény hitre térítése érdekében igyekezett közelebb hozni a társaságot. A verbiták azonban inkább mint miszionárius toborzó területre tekintettek Magyarországra. A nagyrészt németek lakta Baranya hamar fel is keltette a rend érdeklődését. A kapcsolatfelvételt az a szerencsés körülmény segítette

A máriakéméndi kegytemplom

P. Hansen Hubert svd

elő, hogy egy verbita páter, feltehetőleg még 1912 karácsonya táján, adománygyűjtésen járt Máriakéménden. Tőle értesült *Balog József* plébános a rend magyarországi letelepedési szándékáról. A kapcsolatfelvételt az is inspirálta, hogy a máriakéméndi plébános a településen kívül található, a kegytemplom melletti plébániát be akarta költöztetni a községbe, a plébániatemplom közelébe, és az ehhez szükséges anyagi háttér nagy részét a kegytemplom, illetve a hozzá tartozó plébániaépület eladásával kívánta előteremteni.

A verbiták a plébániát és a kegytemplomot 1916. április 1-jével vették át, és kezdték meg a lelkipásztori tevékenységet. Elsőnek *Paul Tschorn* atya érkezett. Szeptember 12-én csatlakozott hozzá *Hansen Hubert* rektor, a közösség lelke és mozgatója. Ezután folyamatosan érkeztek az atyák: *Felix Drewek, Joseph Feikus, Johannes Klein, Adalbert Beck, Heinrich Keck* és *Peter Wodarka*.

Mivel a kegyhely önmagában nem tudott megélhetést biztosítani, a verbiták az egyházmegye legkülönbözőbb plébániáin vállaltak szolgálatot: Babarcon, Beremenden, Berkesden, Olaszban, Püspöknádasdon (ma Mecseknádasd), Somberekben; de Baranyában és Laskafalun is, melyek a baranyai háromszögben fekszenek, valamint Petrijevcin és Valpón is, melyek a Dráván túl találhatók, de akkor a Pécsi Egyházmegyéhez tartoztak. A máriakéméndi plébánia vezetésére 1919 szeptemberében kérte fel a püspökség *Hubert Hansent*, innentől kezdve a falut és az akkori filiáit, Szerderkényt és Monyoródot is a rendtagok

látták el. A lelkipásztori tevékenységen túl népmisziók és triduumok tartásával, valamint a klasszikus értelemben vett misziók propagálásával foglalkoztak. A rend máriakéméndi működéséhez kötődik a kegytemplom mellett a kálvária és a templom fülkeszobrainak építése, a Szent Márton-templom (plébániatemplom) bővítése, ott a stációk felállítása, valamint új gyóntatószékek beszerzése, az oltár rendbetétele, és volt harangszentelés is.

A plébánia átvétele sok munkát jelentett, de egyúttal bőséges bevételt is, ami lehetőséget biztosított arra, hogy a világháború utáni nehéz időkben még Sankt Gabrielt is támogassák. Emellett jó alapul szolgált a budatétényi rendház megalapításához is, mivel a verbita atyáknak hamar be kellett látniuk, hogy a kezdethez ugyan alkalmas volt Máriakéménd, azonban a végleges letelepedéshez, fiatal miszionáriusok nevelésére már nem megfelelő. 1924 szeptemberében *Hubert Hansen* Budatétényre költözött, és a máriakéméndi plébánia ellátásáról 1925. december 21-én hivatalosan is lemondott a rend nevében, lezárva a rövid, de dinamikus tíz évet, melyet a verbiták Baranyában töltöttek.

Tóth Zoltán svd

Kedves Missziós Barátaink!

Mióta a verbita rend Isten csodálatos segítségével Magyarországon újra legálisan elkezdhetett tevékenykedni, folyamatosan azon vagyunk, hogy a lassan száz éves hazai történelmünket minél aprólékosabban feldolgozzuk, és a már feledésbe merült események emlékeit megőrizzük az utókornak. Mivel azonban 1950-ben a magyar régió archívuma eltűnt, ez a kutatás nem egyszerű.

Ezért szeretnénk kérni kedves barátaink segítségét is: amennyiben valaki régi (1950 előtti) *Világpostát, Kis Hitterjesztőt* vagy *Szent Mihály Missziós Naptárat* őriz vagy felfedez, nagy örömmel fogadnánk, ha felajánlaná társaságunknak (akkor is, ha sérült), mert ezeknek a régi folyóiratoknak nagy szerepük van a verbiták magyarországi múltjának, rendtestvéreink tevékenységének megismerésében. Köszönjük!

Tóth Zoltán svd

Építkezés Rejengben

Indonézia – 2013.

E rovatban eddig olyan levelekből válogattunk, melyeket évtizedekkel ezelőtt küldtek haza a magyar verbiták a külföldi missziókból. Most azonban egy idén nyáron kelt levelet olvashatunk, amelyet Krump Tamás atya írt Indonéziából. Hiszen a misszió nem egy múltba vesző történet, hanem ma is tartó küldetés, amelynek mindannyian részesei vagyunk. Tamás atya, aki több mint negyven éve dolgozik Indonéziában, egy közösségi házat épít a rejengi plébánia mellett. 2012-ben a magyarországi verbita közösség kiemelten is támogatta ezt a missziót adománygyűjtéssel és imával.

Hálásan köszönöm a közösségi ház részére összegyűjtött adományt. *Lando Modest* atyán keresztül kaptam meg, aki szabadságra jött Flores szigetére. Ő már május végén átadta az 5700 US dollárt (több mint 1.250.000 forintot) a jakartai missziós titkárságnak, ahol mindjárt beváltották azt rúpiára, és átutalták nekem Floresre. Ez az 55.637.500 rúpia nagy segítség nekünk. Igaz, máshonnan is kellett támogatást kérni, például Németországból, mert a költségvetés szerint a közösségi ház, vagyis az aula felépítése több mint 445 millió rúpiába (csaknem 11 millió forintba) kerül. Bízom benne, hogy összegyűlik a szükséges összeg.

A missziós plébániaközpontban már elvégezték a talajgyengetést a közösségi ház helyén, és már ide szállítottak negyvenöt teherautónyi homokot, valamint ötven teherau-

tóra való követ. Minden szükséges építőanyag itt van már a helyszínen: cement, vasbeton, gerendák, alumínium lemezek a tetőre. A kőművesek és az asztalosok július elsején elkezdték a munkálatokat.

Hálásan köszönöm a segítséget az adományozóknak, akik támogatták a közösségi ház megvalósulását, és így részt vettek Isten országának építésében is itt, Rejengben, Nyugat-Floresen, a Rutengi Egyházmegye-ben, Indonéziában. Köszönöm az imákat is – mi is imádkozunk értetek. Nagyon szépen köszönöm a magyarországi verbita közösségnek, hogy gondoltak ránk, a rejengi missziós plébánián élő katolikusokra, és akciót szerveztek a közösségi ház megvalósulásáért. A Jóisten áldása kísérjen mindnyájatokat!

Szeretettel üdvözlő:
Krump Tamás svd

MISSZIÓS BARÁTOK TALÁLKOZÓJA

a Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házban,
Budatétényben

DECEMBER 29.

- **HIT A MUNKAHÉLYEN**

Előadó: Gerencsér Ádám és Gina

JANUÁR 26.

- **ÖRÖMHÍRT HIRDETNI A RÁCSOK MÖGÖTT**

Előadó: Nagy József

FEBRUÁR 23.

- **LELKIGONDOZÁS**

Előadó: Apostagi Adorján és Viki

- 17.15 – kezdés (szentségimádás és gyónási lehetőség) • 18.00 – szentmise
- 19.00 – előadás • 20.00 – agapé, kötetlen beszélgetés

Hová bújt a karácsony?

Ünnepi gondolatok a tajvani misszióból

Nagy öröm, hogy most a *Világpostán* keresztül köszönthetek minden kedves testvért, akivel a tajvani misszióba indulásom előtt találkozhattam, beszélhettem; mindenkit, aki imádsággal, adományaival támogatja missziós munkánkat.

Tajvanban december 25. az 1947-es alkotmány emléknapja, amely 1963. és 2002. között szünnap volt, de amikor gazdasági okokból felülvizsgálták az ünnepeket, lekerült a munkaszüneti napok listájáról. Ezután Krisztus Urunk születésnapja sem tudott tovább megbújni a helyi ünnepek között, és – viccesen szólva – Szent Józsefnek bizony karácsonykor is munkához kell látnia Tajvanon.

Szenteste van, elmúlt este fél nyolc, a közösségünk ötödik emeleti lakásában már égnek a műfenyőt díszítő apró lámpák. Kint is, bent is tizenhat fok van, épp elállt az eső. Lassú léptekkel indulok a közeli ferences templomba a nyolc órakor kezdődő „éjféli misére”, s közben arra gondolok, hogy odahaza vajon hogyan telik a karácsony.

Eszembe jut egy tanulmány a „nagy karácsonyi veszekedésről”, amelyben a szerző azt vizsgálta, miért nem boldogok az emberek karácsonykor. Szerinte a karácsony egy kulturális prizma, amely megnöveli, illetve koncentrálna

a családi élet konfliktusait, utópiáit, ideáit, melyek egyébként rejtve vagy elfeledve maradnak a mindennapi élet egyhangúságában. A karácsonyi szokásokban a részleteknek emocionális és szimbolikus erejük van, és a veszekedés azért is vált az ünnep „elmaradhatatlan részévé”, mert ez egy halálosan komolyan vett rítussorozat, melynek lebonyolítására mindössze néhány napot kapnak a gyerekek és szüleik. A karácsony egyszerre csatamező és utópia. Az ember ilyenkor olyan dolgokat tesz, amit a hétköznapokban nem. A karácsony ugyanis a jó ember és a boldog család, az együttlét és a harmónia álma. A megvalósítás nehézségéből eredő feszültség, valamint az, hogy sok szokatlan tevékenységet kell bezsúfolni a karácsony előtti napokba, robbantja ki a veszekedést.

Az ünnepre készülési folyamatát a megengedett és tilos cselekedetek szigorú regulációja, tabuk sora jellemzi. Szinte lehetetlen megfelelni valamennyi követelménynek, de ha csak egy dolog is hiányzik, már veszélyeztetett a karácsonyi atmoszféra. A ház, a lakás metamorfózison megy át: szigorú takarítási és díszítési szertartások következnek. A tévé, a rádió, de még az áruházi és a gyorséttermi hangszórók is

csak úgy öntik ránk a hangulatos karácsonyi zenét, amely a tökéletes ünnep mítoszát hivatott elősegíteni. Közben a rokonság tesztjének is részévé válunk. Bonyolult látogatási szokásrendek alakulnak ki, és az emberek olyan kapcsolatok újrafelvételére is rákényszerülnek, melyeket év közben elhanyagolnak.

Az ünneplést sokszor az elveszett gyerekkor újratérésének szándéka mozgatja, s ez konfliktussal is járhat, ha a családon belül nem egyeznek a karácsonyra vonatkozó elképzelések. Így az egység álma – paradox módon – veszekedést termel, sőt a kötelező együttlét éppenséggel kiemelheti a családtagok magányosságát.

Út közben látom, hogy a mai Tajpej-újvárosi élet semmi-
ben sem különbözik az év többi napján megszokottól, az úton robogók cikáznak a kocsik és autóbuszok között, a kifőzdék sora még mindig várja a munkából hazatérőket egy tál meleg ételre, és a boltok is nyitva vannak. A templomba érve meglepetten látom, hogy nagyon sokan eljöttek a vásárnapi misére járók közül, pedig sokuk holnap már kora reggel munkába indul.

Felcsendül a Dicsőség mennyben az Istennek kezdetű dal, persze kínaiul, és meghatódom. Könnyeimen át figyelem az örömteli, fáradt szülőket és a gyerekeket, akik a fehér színű műanyag fenyőfákat kémlelik. A karácsonyt a szeretet ünnepének nevezzük, de az előző gondolatok alapján a valóságban sokszor csak gyöngeségről, frusztráltságról és magányról beszélhetünk az ünnep kapcsán. Jézus mégis meg mert születni. Szeretetből született bele a mi esetlenségünkbe és veszekedéseinkbe, hogy mindenki megérthesse: a lehető legegyszerűbben, jászolban jött el hozzánk. Éppen ezért, az ő szeretete miatt nevezzük a karácsonyt a szeretet ünnepének. S mit vár cserébe? Csupán azt, amit minden gyermek: hogy szeressük őt.

Ez a mondanivalója annak a zenés színdarabnak is, amit a mise után láthatunk az égi Bárány születéséről, és az üzenete annak a kedves család gesztusának is, akik nagy meglepetést okozva vendégül látnak vacsorára.

S hogy hová bújt a karácsony? Remélem, a szívünkbe. Áldott karácsonyt kívánok!

Farkas Gergely svd

A remény világossága

A verbiták HIV és AIDS központja Indiában (4. rész)

Most záruló cikksorozatunkban megismerhettük az Isteni Ige Társasága Indiában működő Asha Jyothi HIV/AIDS Gondozó és Segítő Központját – amelynek neve azt jelenti: „a remény világossága” –, a kórházban, a járóbeteg-ellátó intézetben, valamint a gyermekotthonban folyó sokrétű munkát. Búcsúzóul egy testvérpár, Monica és Manasa történetét szeretnénk megosztani az Olvasókkal.

Édesapjuk, Ramulu szegény családban nőtt fel egy Shamshabad nevű faluban, Hyderabad város közelében. Nem járhatott iskolába, és amikor már elég nagy lett hozzá, testvérével együtt kisebb szolgai munkát vállalt egy helyi műhelyben. Ramulu huszonnégy éves volt, amikor apja meghalt. Ekkor édesanyja feleséget keresett neki. A fiúnak korábban több prostituálttal is kapcsolata volt, és házasságkötése után sem szakított régi szokásaival.

Idővel Ramulu elhatározta, hogy elköltözik feleségével és anyjával együtt Hyderabadba. Kerékpárszerelőként kapott munkát, csekélyke jövedelméből

éppen csak el tudta tartani a családját. Közben két leánygyermeké születt: Monica, és három évvel később Manasa. Ahogyan gyarapodott a család, egyre nehezebben jöttek ki a pénzből, ráadásul Ramulu mind többet volt beteg, így kevesebbet tudott dolgozni.

Egy nap elhunyt a nagymama. A temetésre Hyderabadba utazott Ramulu öccse, Somulu, aki megsajnálta testvére családját, és felajánlotta, hogy magához veszi a nagyobbik lányt, hogy így könnyítsen anyagi helyzetükön. Somulunak – akinek szintén volt családja, gyerekei – otthon viszonylag jól ment a sora, saját motorszerelő mű-

helyt üzemeltetett. Ramulu beegyezett az ötletbe, így Monica, aki akkor hat éves volt, a nagybácsival ment.

Egy nap Ramulu elutazott az öccséhez, hogy meglátogassa a lányát. Ám Monica nem volt sehol. Somulunak sikerült elhitetnie azt a hazugságot, hogy a lány azért nincs otthon, mert Secunderabadban dolgozik háztartási alkalmazottként. Valójában azonban Somulu eladta őt egy nyilvánosháznak tízezer rúpiáért, amit a műhelyébe fektetett be. A férfi, hogy lelkiismeretét megnyugtassa, felajánlotta bátyjának, hogy elviszi őt egy kórházba kivizsgálásra, mert nagyon gyakran volt beteg. Így aztán a két testvér Hyderabadba utazott, ahol kiderült: Ramulu előrehaladott AIDS-ben szenved. Állapota olyan súlyos volt már, hogy legfeljebb még hat hónapja volt hátra. Egész családja a félelem markába került. Ráadásul amikor mindez kiderült a környezetük számára, mindannyiuknak el kellett szenvedniük a kiközösítés traumáját.

Ramulut később felvették az Asha Jyothi HIV/AIDS Gondozó és Segítő Központba. Számos opportunistabetegségben szenvedett, többek között agyi tuberkulózisban. Megoperálták,

de tizenöt nap múlva szörnyű fájdalmak közepette meghalt.

Felesége, *Lakshmi* is gyakran betegeskedett, és az orvosok azt tanácsolták, hogy menjen el HIV-tesztre. Nála is diagnosztizáltak a fertőzést, amelyet férjétől kapott el. Ez szörnyű hír volt a tízéves Manasa számára, aki anyja ölébe hajtva fejét, hangosan sírt, hogy egyedül marad. Ebben a kritikus helyzetben az orvos biztatására Manasa is alávetette magát a HIV-tesztnak, és kiderült, ő is fertőzött. Ez a megdöbbentő felfedezés beteg édesanyja idő előtti halálához vezetett. Manasa depresszióba süllyedt, összezavarodott, a diszkrimináció és a szegénység miatt el akarta dobni magától az életet. Helyet kapott az Asha Jyothi központhoz tartozó Arnold Gyermekotthonban, de a depresszióból nem tudott felépülni. Éjjel-nappal sírt, és el akart menni, hiszen az apja és az anyja is a központban halt meg, és ő képtelen volt mindezt feldolgozni. Végül az intézmény igazgatója elintézte a kormányhivatalnál, hogy Manasa átkerüljön egy állami rehabilitációs központba, Hyderabadba.

Ekkor váratlan dolog történt: kiderült, hogy a nővérét, Monicát ugyanab-

ban az egészségügyi központban kezelik. A lányok már évek óta nem látták egymást, és az örömteli találkozás megnyugvást hozott számukra. Közösen úgy döntöttek, hogy visszamennek az Arnold Gyermekotthonba.

Itt menedéket, orvosi ellátást, oktatást, és legfőképpen szeretetet kapnak. A HIV-fertőzés olyan állapotában vannak, hogy az nem zavarja őket a mindennapi tevékenységükben, egészséges életet élnek, és iskolába járnak. Ma mint szabad madarak, félelem nélkül szárnyalhatnak, tervezhetik a jövőjüket. Megérdemlik törődésünket és támogatásunkat.

Az Arnold Gyermekotthon minden lakójának van számodra története. Ezek az ártatlan gyerekek nem tettek semmi rosszat. Az Asha Jyothi Gondozó és Segítő Központ, illetve az Arnold Gyermekotthon azért van, hogy vigyázzon az egészségükre és gondoskodjon mindennapi szükségleteikről. Ehhez azonban segítségre van szükségünk. Ezért kérjük, adakozzatok bőkezűen, hogy megmenthessük a HIV-fertőzött embereket, illetve az érintett gyermekeket.

Alwin Mascarenhas svd

„Előzzük meg a HIV-fertőzést, és védjük meg az embereket, akiket érint!”

2013 márciusától 2014 februárjáig az Isteni Ige Társasága által vezetett indiai Asha Jyothi HIV/AIDS Gondozó és Segítő Központot – amelynek neve azt jelenti, „a remény világossága” –, illetve a hozzá kapcsolódó Arnold Gyermekotthont kiemelten támogatjuk. **Amennyiben szeretné ezt a célkitűzést segíteni, adományát a verbita Missziós Titkárságon keresztül juttathatja el.**

Számlaszám:

11600006-00000000-12713314

A közlemény rovataban kérjük feltüntetni: **INDIA**

VERBITA BARÁTI KÖR

Hívjuk a testvéreket a **Verbita Baráti Körbe!** Olyan **közösség** vagyunk, melynek tagjai – bár nem feltétlenül ismerik egymást, mégis – együtt imádkoznak nap mint nap a misszióért. **Felvételi díj nincs.** Kérjük a jelentkezőket, hogy adják meg nevüket, születési idejüket és születési helyüket, valamint postacímüket.

Missziós Titkárság,
9730 Kőszeg, Park u. 1.
• tel.: 06-30/418-9196
• verbita@verbita.hu

Megküldjük a felvételi igazolást az ajánlott, misszióért végzendő rövid napi imádságokkal együtt. Ugyancsak küldjük a **Világposta** című missziós újságunkat negyedévenként. **Halász Lajos svd** minden hónap 15-én **szentmisét ajánl fel a Verbita Baráti Kör tagjaiért és azok szándékaira.**

Isten meglátogat

Zok Dolores missziós nővér Afrika köszönöm! címmű könyvéből

A [Dél-Afrikaiban lévő] Venda Egyetemen a múlt héten találkoztam egy katolikus professzorral, aki nigériai származású. Megmutatta nekem az egész egyetemet, a tantermeket, az irodákat és végül a saját irodáját is. Ami a legjobban érdekelt, az az Istenbe vetett hit, az ember élete és annak értelme, az ember hivatása volt. Itt, Dél-Afrikában nagyon kevés papi és szerzetesi hivatás születik. Az ország lakosságának csak tizenkét százaléka katolikus, és nincsen nagy érdeklődés az egyház iránt.

A professzor büszkeséggel mesélt nekem saját szegény, de egyben gazdag országáról: „Az én országom szegény, az emberek szerényen élnek, de Isten áldásában gazdagok. Minden édesanya felajánlja Istennek újszülött gyermekét, és minden elsőszülött fiú pap kell, hogy legyen, mert ez Isten áldásának a jele. Minél több pap vagy szerzetes van egy a családban, annál több áldás száll rá; a család és az egész törzs annál közelebb áll Istenhez. Tisztelik azt a családot,

amelyeknek a fia pap lett, mert – ahogy mondják – Isten meglátogatta őket, és ha az Úr elvesz valamit, százszorosan visszaadja azt áldásával. Ezért minden édesanya mindjárt a születése után felemeli a fiát az ég felé, és megmutatja neki az irányt, amerre indulnia kell.”

Egész Afrikában Nigériában van a legtöbb papi és szerzetesi hivatás. A professzor azt mondta, azért, mert ott az emberek tudnak örülni Isten látogatásának, és nem sajnálnak tőle semmit, hiszen tudják, hogy Isten a jókedvű adakozót százszorosan megjutalmazza. Korán reggel, a Nappal együtt kelnek, hogy ne maradjanak le Isten első tekintetéről, és tánccal a hold fényében fejezik be a napot, hogy megköszönjék az Úrnak, hogy aznap is jelen volt. Kár, hogy nekünk ma nincs elég időnk arra, hogy észrevegyük: Isten meglátogat, elvisz valamit, de százszorosan visszaadja és megáld. Nigériában – mondta professzor úr – Isten a mindennapi élet része, azért van idő a számára.

**„Mindent megtehetek abban, aki nekem erőt ad”
(Fl 4,13)**

Ijúsági missziós hétvége 2014. február 14–16.

Szakíts időt az imára, a hallgatásra, a megosztásra!
Lesz: missziós előadás, beszélgetés, szentségimádás, lelki vezetés, sport, tánc és játék. Sok szeretettel várunk minden 14 és 24 év közötti fiatait!

Helyszín: Szent Arnold Lelkigyakorlatos Ház 1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3–5.

Érkezés: február 14-én 17 óráig

Zárás: február 16-án 14 órakor

Jelentkezési határidő:

2014. február 10.

Bővebb információ:

Szentlélek Szolgálói

Missziós Nővérek

Tel.: +36-30/837-9744

E-mail: budapest.ssps@gmail.com

**Isten arra hívott meg minket,
hogy az ő szeretetének szolgálói legyünk.**

SZENTLÉLEK SZOLGÁLÓI MISSZIÓS NŐVÉREK

Több mint háromezer nővérünk tevékenykedik a világ negyven-hét országában. Nemzetközi közösségekben élünk, sokféle munkakörben dolgozunk, és minden munkánkkal az egyház missziós küldetését szolgáljuk.

Címünk:

Szentlélek Szolgálói Missziós Nővérek

• 1223 Budapest, Völgy u. 9.

• E-MAIL: budapest.ssps@gmail.com

Ajándék, ami az élethez kell

Látogatás Ghánában (2. rész)

Isten kegyelméből és előljáróim jóvoltából egy nagyon régi vágyam teljesült, amikor idén júniusban három hétre eljutottam Afrikába, Ghánába.

Utam második hetének keddjén Akwatiából továbbutaztunk Nkwatiába, ahol az Isteni Ige Társasága noviciátusa van. Jelenleg tíz jelölt tanul itt, de fél évet itt töltenek azok is, akik az örökfogadalomra készülnek. Ezt örök noviciátusnak hívják – ilyen nálunk is van, csak más formában. A ghánai noviciátusban így most összesen tizenhét fiatal lakik, valamint két előljáró és egy verbita testvér. Külön házban vannak a nyelvet tanuló szerzetesek és a missziós nővérek. Mindemellett Nkwatiában van egy hatalmas középiskola is, amit a verbiták tartanak fenn.

A noviciátusban előadást tartottunk a magyar rendtartományról, a magyar egyház helyzetéről, és buzdítottuk a fiatalokat, hogy jöjjenek Magyarországra tanulni – mint *Tengan Sebastian* és *Kponor Lawrence* –, vagy majd papként misszióba.

Két nap múlva továbbutaztunk abba a faluba, Sabuliba, ahol Seba atya emi iskolába járt, és ahol egy másik nagybátyja él. Ghána északi része teljesen más világ: sokkal szegényebbek itt az emberek, mert kevesebb az eső, és nagyon nagy a szárazság. Itt egy évben csak egyszer hoz termést a kukorica és más növény, míg délen kétszer.

A ház, ahol laktunk, a falu szélén van. Nincs villany vagy víz az udvar-

ban. A vizet az asszonyok hordják a körülbelül egy kilométerre lévő kútról. A mosakodáshoz egy kis edénnyel öntöttem magamra vizet, és találomra borotválkoztam, mert tükör sem volt. Estéknént aggregátor segítségével biztosítottak némi világítást, de csak a mi tiszteletünkre.

Seba atyával én a háznak egy új részében laktam, amit nemrég építettek kifejezetten azért, mert jöttünk. Csak egyetlen ágy és egy asztalka volt a szobában, illetve egy elemlámpa.

Itt is összegyűltek a rokonok – körülbelül negyvenen – a köszöntésünkre. Hozták a sok ajándékot Sebának: kukoricát, hagymát, babot, kecskét, bárányt, kakast... Náluk a legnagyobb ajándék, ha olyat adnak, ami az élethez kell. Az asszonyok egész nap dol-

a legközelebbi városba, Jirapába, ahol meglátogattuk Seba atya édesanyját, aki sajnos kórházba került.

Onnan Tamalebe mentünk. Ebben a nagyvárosban végzik a filozófiai és teológiai tanulmányaikat a kispapok. A diákoknak gyakorlaton is részt kell venniük: egy hónapig egy faluban laknak egy családnál, tanulják a helyi kultúrát és nyelvet. Meglátogattuk mind a tizenkét falut, ahol a kispapok gyakorlaton vannak, anyagi szempontból valóban nagyon szegény, viszont hitben és szeretetben gazdag emberek között.

goztak: mostak, főztek, vizet hordtak. Sör is készült árpából. Itt ez az ünnepi ital, pitonak hívják. Alacsony az alkoholtartalma, és a kinézete nem túl bizalomgerjesztő, de iható, és jól oltotta a szomjunkat.

A szentmiséken én is kaptam ajándékot: Akwatiában egy szép ghánai stólát, Sabuliban pedig egy tradicionális inget, ami a képen is látható. Ahogy Akwatiában az előző vasárnap, Sabuliban is nagy mulatság volt mise után. Csak úgy táncoltunk a porban...

Másnap elmentünk Seba atya egykori plébánosához, aki a fliaként működő Sabulitól körülbelül huszonöt kilométerre lakik egy Han nevű faluban. Ebéd után utaztunk tovább

Ghánai utam utolsó szombatját a fővárosban töltöttük. Részt vettünk egy szentmisén, melyen a templom – ahol verbiták dolgoznak – felszentelésének huszonötödik évfordulóját ünnepeltük. A búcsún ott volt az accrai érsek is.

Hálás vagyok, hogy a Jóisten megengedte, hogy eljussak Ghánába. Az ottani emberek szerényen élnek, keményen dolgoznak, de nem panaszkodnak, és tudnak ünnepelni. Ez a nép valóban hisz, és örül a hitnek. Egy harminc év körüli fiatalember egyszerűen így fogalmazott: „nagyon boldog vagyok, hogy Krisztus egyházához tartozom!”

Juhos Ferenc SVD

A rend új arca Európában

A steyli misszionáriusok

Sokat változott a világ, s benne Németország, amióta 1857-ben *Janssen Szent Arnold* megalapította az Isteni Ige Társaságát. A német nyelvterületen a verbitáknak a mindennapi nyelvhasználatban steyli misszionáriusok a nevük, utalva a városra, ahol az első missziósház létesült. Ma már nem innen indulnak német papok a négy égtáj felé, hanem a fiatal egyházakból érkeznek misszionáriusok Németországba.

A migráció, a szekularizáció, a növekvő társadalmi feszültségek Németországot sem hagyták érintetlenül, és máig érezhetők a negyvenéves kettősöttségi utóhatásai is. A hitüket gyakorló keresztények száma évről évre csökken, ma a német katolikusoknak csak tizenhárom százaléka vesz részt vasárnap rendszeresen szentmisén. Ez a tendencia tükröződik a hivatások terén is, az örökfogadalmas szerzetesek több mint fele hatvanöt év feletti.

A verbiták e közegekben hirdetik Isten országát, „akár alkalmas, akár nem” (2Tim 4,2). Felkutatják azokat, akiknek nincs vallási közösségük, a társadalom peremére szorultakat, és keresik azokat, akik elszakadtak az egyháztól. Párbeszédet folytatnak a más kultúrák-

ból érkező vagy az agnosztikus ideológiákat valló emberekkel.

Az evangelizáció fontos területe a plébániai pasztoráció a nagyvárosokban, mint amilyen Berlin, Hamburg, München, Drezda. A bevándorlók lelki gondozása is nagy szerepet kap – ezt a szolgálatot tizenkét rendtag végzi.

A bibliaapostolság keretein belül a verbiták a Szentlélek Szolgálói Missziós Nővérekkel együtt szerveznek tanfolyamokat, hogy az emberek szorosabb és gyógyító kapcsolatba kerüljenek Isten igéjével. Érdekes pillére a missziós munkának a világi hívek felkészítése a két-hároméves, önkéntes misszionáriusi szolgálatra.

Az iskolai pasztoráció keretei megváltoztak: a rend már nem tart fenn általános és középiskolákat Németországban, a legfontosabb feladat most a diákok és tanárok lelki gondozása. Sankt Augustin a rend tudományos központja. Teológiai és filozófiai doktorképzés, Missziológiai Intézet, Kínakutató Intézet, Antropozófiai Intézet, Népek és Kultúrák Akadémiája áll a széleskörű evangelizáció szolgálatában.

A missziós szemlélet kialakításában Németországban is fontos szerepet kap a sajtóapostolság. A német rendtartomány jelenleg egy kiadót, két könyvesboltot üzemeltet, két naptárt és három lapot szerkeszt, melyek célja válaszokat adni a posztkeresztény kor

Verbiták Szent Arnold sírjánál

kihívásaira. A müncheni audiovizuális centrum pedig anyagokat készít oktatási és hitoktatási célra.

A három – Steylben, Sankt Augustinban, Sankt Wendelben lévő – missziós néprajzi múzeum évente összesen harmincötezer látogatót fogad.

A verbita rend németországi tartományában igazi nemzetközi csapat tevékenykedik: háromszázhuszonhat misszionárius négy földrész tizenkilenc országából alkotja a közösséget. A Sankt Wendel-i idősotthon lakóinak is megvan a missziós feladata: imádkoznak, hogy a tartomány és az egész rend missziós munkája gyümölcsöző legyen.

Hajós Katalin

HIVATÁSOM A MISSZIÓ

„A misszió nem áldozat, hanem kiváltság.”

(Freinademetz Szent József)

Sokféle módon szentelhetjük életünket a misszionáriusnak. Krisztusi küldetéséből fakadóan minden keresztény ember **misszionárius** saját családjában, közösségében, munkahelyén. Nem annyira a szóbeli hithirdetés, mint inkább a hiteles élet példa a meggyőző a mai kor embere számára. Egyesek azonban külön **szerzetesi, misszionáriusi** hivatást kapnak, és küldetésüket városuk, hazájuk, kontinensük határain túl is megszeretnék osztani másokkal. A verbita missziós atyák és testvérek nemzetközi közösségek tagjaként dolgoznak együtt Óceánia, Afrika, Amerika és Európa sok-sok plébániájában, iskolájában, kórházában, menekülttáborában, szociális intézményében, hogy **Krisztus örömhírét** minden ember megismerje. Ha úgy érzed, hogy missziós hivatásod van, ha **misszionárius** akarsz lenni, ismerd meg a verbiták közösségét! Szívesen válaszol kérdéseidre: **Hurgoi Sándor** svo • **Názáret Missziósház** • 1223 Budapest, Bajcsy-Zs. u. 3-5. • e-mail: hivatas@verbita.hu

Hogy megtapasztaljuk a remény forrását

Missziós hétvége Baján

„Mindenható Atyánk, szentséges Urunk, örök Istenünk! Kérünk, áldd meg ezt a keresztet, hogy az emberek üdvössége és menedéke legyen. Erősödjék általa a hit, gyarapodjanak a jócselekedetek, nyerjenek megváltást és üdvösséget a lelkek! Legyen vigaszunk, oltalmunk és menedékünk ellenségeink gonosz támadásai ellen! Emlékeztessen ez a missziós kereszt mindannyiunkat, hogy mindig meg kell újulnunk keresztény hivatásunkban és küldetésünkben.” – Ezekkel a szavakkal áldotta meg *Magung Fransis* atya a bajai Szent Péter és Pál apostolok templomban a missziós keresztet hetvenkét év után először.

A Szent László Általános Művelődési Központ meghívására a verbita atyák, testvérek, a missziós nővérek és a rend barátai missziós hétvégén vettek részt Baján október 23-tól 26-ig.

Este érkezünk meg a plébániára, ott találkoztunk a szállást adó kedves családokkal. Másnap, 24-én előadásokat tartottunk az iskola alsó és felső tagozatos osztályainak – volt ének és ismerkedés Afrikával. Délután az intézményhez tartozó német nyelvű iskolába mentünk, ahol a világ missziójáról mesélt *Zygar Malgorzata* nővér és *Burbela Gergely* atya a kicsiknek. Körben ültünk, előttünk a gyermekek. Mellettem ült *Ngamba Mungwala Albert* testvér, és nagyon aranyos volt, ahogy az óvodások hátra-hátranéztek,

hiszen nem mindennap találkoznak az oviban egy Afrikából jött emberrel. A beszélgetés után volt idő a játéokra is.

Együtt vacsoráztunk a szállást adó családokkal, ami remek hangulatban, tele vidámsággal és jókedvvel telt el. Este pedig még tartottunk egy elő-

adást a kollégistáknak az Isteni Ige Társaságról.

Pénteken a gimnázium diákjainak tartottunk lelkigyakorlatot. Három csoportot alkottunk, és más-más témában beszélgettünk a fiatalokkal. A csoportot, amelyben én is voltam, *Tamás Dániel* testvér vezette. Igazán különleges és remek élmény volt egy zacskó gumicukorral érzékeltetni: a hitet nem lehet megtartani csak magunknak, ahogyan az édesség is úgy jó, ha megosztjuk másokkal. Délben szentmisén vettünk részt a gimnazistákkal, ebéd után pedig egy kis lazítás, sport következett.

Este a plébánián vettünk részt szentmisén, amelyet *Wolowicz Ádám* atya mutatott be. Ezután még a templomban is tartottunk egy előadást, amelyben *Mawasala M'bela Fabien* és *Albert* testvér mesélt Kongóról.

Az utolsó napon, szombaton a plébániai közösségekkel találkoztunk. A délutáni missziós szentmise után pedig hazafelé vettük az irányt.

Hatalmas élmény volt megtapasztalni a Jóisten végtelen szeretetét ebben a három napban, a diákok érdeklődését, amikor bekapcsolódtak a beszélgetésekbe, és a szállást adó családok nagy vendégszeretetét. A Jóisten áldása legyen velük, és Isten fizesse meg nekik azt a sok mindent, amit kaptunk tőlük!

„Emlékeztessenek minket mindig arra, hogy három napon át még jobban be akartuk fogadni Jézus evangéliumát az életünkbe. Urunk Istenünk, segíts nekünk, hogy mától minden nap úgy éljünk, hogy a te szent neved még jobban terjedjen az emberek között, hogy városunk, országunk minden lakója megtapasztaljon téged, mint a remény forrását!”

Forintos Marcell

„MIT AKAR SZ LÁTNI?”

Adventi ifjúsági virrasztás

december 14-én

17–5 óráig

a Szent Arnold

LelkiGYakorlatos Házban.

(1223 Budapest, Bajcsy-Zs. u. 3-5.)

INFO.: hivatas@verbita.hu

MOBIL: 06–30/677–3974

Tíz éve a misszióért

Isten erőnk és üdvösségünk

Ezt imádkozza missziós imaközösségünk a negyedórai imában minden összejövetelen a horvátszidányi plébánián, immár tíz éve.

Imacsoportunk 2003 augusztusában alakult. Akkoriban kiutat kerestem a reménytelennek tűnő néhez mindennapjaimból. A barátok, ismerősök sok tanáccsal segítettek, de szükségem volt egy közösségre, ahol imádsággal erősödhetem, ahol szeretetet, reményt, fényt és örömet kapok. Ekkor találkoztam *Burbela Gergely* atyával, akinek elmeséltem vívódásaimat, s ő a missziós imaközösségben látta a megoldást. Ezúton is köszönöm Istennek ezt a találkozást.

A megalakuláskor csatlakozott az imacsoporthoz *András, Eszter, Erzsi néni, Kriszti, Renáta, Zsuzsa*. Ké-

sőbb néhányan lemorzsolódtak, majd újabb lelkes társak jöttek, *Tamás, Ani, Nóri*. Azt, amit tíz évvel ezelőtt kerestem, megtaláltam, az e közösségben végzett ima megajándékozott velem.

A tizedik születésnapot misével ünnepeltük, amelyen részt vett *Werner József és Tóth Zoltán* atya. Köszönjük

Dumovits István plébános atyánknak a lehetőséget, hogy a plébánián összegyűlhettünk, és minden alkalommal áldásával távozhatunk. Az imádság erejét megtapasztalva tovább fohászunk a világmisszióért, a verbita missziósokért, az imaközösségekért, egyéni szándékokért, az egyház minden szükségletéért, papi, szerzetesi és missziós hivatásokért.

Hála neked, Istenünk, imaközösségünk megalakulásáért, imáink meghallgatásáért! Alakítsd közösségünket, hogy jelei lehessünk a világ iránti soha el nem múló szeretetednek! Taníts bennünket, hogy örüljünk a népek színes különbözőségének, és adj szerető szívet, amellyel a világ összes emberét átölelhetjük! Add, hogy a világ egy nagy szív legyen, melyet Krisztus Lelke éltet! Isten, erőnk és üdvösségünk, remélünk benned.

Busics Teréz

Engedjük, hogy a Lélek vezessen

Fliszár Károly atya missziós hétvégére hívta a verbitákat Nagykanizsára 2003 tavaszán. A város plébániaközi missziós imaközössége ezután alakult meg, 2003 augusztusában *Ruszwurm Zsuzsa* vezetésével. Én 2009-ben vettem át tőle ezt a szolgálatot.

Jelenleg tizenöt-húsz főből áll a csoport. Intenzíven bekapcsolódunk a plébánia életébe: októberben a rózsafüzér imádságba, adventben a gyertyagyújtás, agapé előkészítésébe, nagyböjtben pedig az egyik pénteki kereszttúti ajtosságot közösségünk vezeti.

Az imádságos zarándoklatok fontos részei a közösségi életünknek, hiszen ezek az utak nemcsak belső bizonyossággal töltenek el bennünket, hogy a földi zarándokút végén eljutunk a mennyek országába, hanem mélyítik hitünket, örömet adnak, és hónapokig élünk ezekből az élményekből. Eddig Devecserre, Sümegre, Magyarpolányba, Pannonhalmára és Zircra jutottunk el.

Az imacsoport minden tagja szívesen tesz eleget a verbita rendtől érkező kéréseknek, így nem maradhat el a tartós élelmiszer és adománygyűjtés a nyári táborok számára vagy a használt mobiltelefonok gyűjtése sem.

Mit jelent a XXI. században misszionáriusnak lenni? Őszintén szeretni Istent, az ő tanítását, hallgatni a Lélek szavára, és engedni, hogy ő vezessen. És a feladatunk? Imádkozni, szolgálni, gyűjteni.

Varga Tamásné Erzsébet

Értünk szegény lett

Kedves Gyerekek!

Nemsokára megint Jézus születését fogjuk ünnepelni, újra átéljük annak örömét, hogy Jézus emberré lett értünk. Bár Jézus Isten fia volt, nem egy szép és nagy palotában született, gazdagsággal körülvéve, hanem egy nagyon szegény betlehem-i istállóban, állatok között. Nem volt ott sem ágy, sem meleg takaró, csak szénával teli jászol. Ebbe a jászolba lefektette Szűz Mária a kis Jézust, és betakarta szénával, hogy ne fázzon. Az, hogy Jézus olyan szegény körülmények között született, nem volt véletlen. Jézus mondani akart nekünk ezzel valami nagyon fontosat. A mi értékünk nem

attól függ, hogy milyen házban lakunk, mennyi pénzünk van, vagy hogy márkás-e a ruhánk. Az igazi értékünket az adja, hogy Isten gyermekei vagyunk, hogy Isten saját kép-mására teremtett minket, és a szívünkben lakik. Nem csak az gazdag, akinek sok pénze, szép háza és nagy kocsija van. Az igazi gazdagságot máshol kell keresni. Mi mindannyian gazdagok vagyunk a szeretet miatt, amelyet a Szentlélek el-áraszt a szívünkben. Ez a legnagyobb gazdagságunk. Akkor vagyunk igazából gazdagok, amikor Isten és az emberek iránti szeretet van a szívünkben, amikor meg tudjuk osztani másokkal azt, amink van, amikor készen vagyunk segíteni másokon.

Szent Pál a korintusiakhoz írt második levelében nagyon szépen megmagyarázta nekünk, hogy Jézus miért lett szegény, annak ellenére, hogy Isten fia volt. A számkódot használva helyettesítsd be a megfelelő betűket a mondatba, hogy megtudd az okot!

Jézus értetek szegénnyé lett, bár gazdag volt, hogy

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
A	Á	B	C	CS	D	DZ	DZS	E	É
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
F	G	GY	H	I	Í	J	K	L	LY
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
M	N	NY	O	Ó	Ő	Ű	P	R	S
31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
SZ	T	TY	U	Ú	Ű	Ű	V	Z	ZS

-----
 1 39 27 31 9 12 10 23 30 10 12 9
 -----
 2 19 32 1 19 32 15
 -----
 12 1 39 6 1 12 24 18 19 9 13 9 32 9 18
 -----
 2 Kor 8,9

Segíts Szent Józsefnek és Szűz Máriának megtalálni a Betlehembe vezető utat!

Hova menekült a Szent Család Jézus születése után Heródes király elől? Az alábbi betűtáblázatban keresd meg, és húzd ki a körülötte látható ábrák neveit! A megmaradt betűk megadják a megfejtést.

E	G	C	S	I	L	L	A	G	Y	I
S	Z	I	V	P	J	A	S	Z	O	L
S	Z	E	N	T	C	S	A	L	A	D
S	Z	A	M	A	R	T	O	A	G	M
K	Ö	N	Y	V	A	N	G	Y	A	L

Megfejtés:

2013. ADVENTI AKCIÓ:

Gyűjtés a Fülöp-szigeteki katasztrófák áldozatainak.

A közelmúltban két óriási katasztrófa sújtotta a Fülöp-szigeteket. Októberben egy rekord nagyságú földrengés, novemberben pedig a Haiyan tájfun, ami az elmúlt évek legerősebb vihara volt. Lányi Béla testvér, aki Cebuban dolgozik, így írt a Fülöp-szigeteki helyzetről:

„Cebu csak mérsékelten károsodott, mi jól vagyunk, de a szomszédos szigeteken lévő verbita állomáshelyek rettenetesen néznek ki. Mindkét kórházunkat ideiglenesen be kellett zárni, mert használhatatlanok lettek. A mi épületeink még csak megvannak, repedésekkel, de a szegény emberek konyhói tönkrementek.

A filippínó emberek túlélési képessége hihetetlenül erős. Ezért hamar nekikezdték az újjáépítésnek is. A magyar újságokban azt írták, »kiheverhetetlen« károkat okoztak a természeti csapások, de ez csak félig igaz, mert az emberek élni akarnak...

A mindennapi teendőkön túl mindenki, így természetesen mi, verbiták is részt veszünk a károsultak megsegítésében.”

A magyar verbita rendtartomány gyűjtést szervez a Fülöp-szigeteki rászorulóknak javára. Adományait a verbita Missziós Titkárságon keresztül juttathatja el, a Világpostában található sárga csekken vagy az alábbi számlaszámra befizetve:

11600006-00000000-12713314

A közlemény rovatba kérjük feltüntetni: Adventi Akció vagy Tacloban Hálásan köszönünk minden adományt.

Mégvásárolható személyesen a misszióházakban, illetve rendelhető a misszio@verbita.hu e-mail címen.

A z őszi lapszámunk megfejtése: *Atyánk, te örök Fiadat küldted (...) Krisztus, az emberiség megváltója, a te képmásod kitárt karral fogad mindenkit a Corcovado csúcsán.* A megfejtés részlet a Rio de Janeiro-i Ifjúsági Világtalálkozó hivatalos imájából. Nyertesek: *Molnárné Polgár Katalin – Kőszeg, Tóth Tibor – Szeged.* Gratulálunk! Aktuális rejtélyünkben Ferenc pápa gondolatát rejtettük el. Beküldési határidő: 2014. január 31.

	A világtól elzárt helyeken	AMEGFEJTÉS 4. RÉSZÉ	Főváros Egyik láb, de vissza	Adós párosan!	A foci célja Meshős	Szent kő Fordításp Kevért som	Kézl hely Gallyam Ottó fél!	...gorod Téli sport- eszköz- stűkérezik
AMEGFEJTÉS 1. RÉSZÉ	Rimavská Sobota						Bánk ... Nagyszoba Megye, röv.	A
A gabona Város Algériában			Győztesim Kevért halom! Brácsis mív.			Adat, valóság Római 1000		
AMEGFEJTÉS 5. RÉSZÉ	Ol, vért... Korából		A jó kés Körte Oro(s)z ind!		Felbőfők jelé Füldőhely, össze-vissza	... rendszer Lám, nos Most sem, ...	Kicsinyítő képző Sztintén	
AMEGFEJTÉS 2. RÉSZÉ	B					Erős hang- got ad ki ... Andrea operánékes		
Nem ide és együtt					AMEGFEJTÉS 3. RÉSZÉ			
Alant kúszik					Fém		Költő felkiáltás Nemcsak fölé	
Juttass!					Főváros- stunk, röv.			
... birkája	Németül állatkert, vissza		Orosz folyó		Maci		Egyik szülő Volt, vissza! Hán tavi né!	
Great Britain	Üres kád! Tárgy, dolog Szállautóp. N só, ford.		Kutyaház Ez a bácsi, nagyon röviden		Hamuka, középen!			
				Fát vág fel Férje				
					Csak közep! Fü becsnév Római 51		Virágtartó Kiejtett betű	
			Elad-e? Végén fírg!			Füzetből má- solt, vissza! Rák eleje!		
Ilyen hangszer a dob	A							